

РЕШЕНИЕ

№ 2788

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2210** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на И. А. С., с постоянен адрес: [населено място], общ. П., [улица], ЕГН-[ЕГН], срещу Заповед № 442 от 15.02.2022 г., издадена от Р. И. И., мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, упълномощен от Директора на СДВР за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП.

С жалбата заповедта е оспорена като неправилна, необоснована и незаконосъобразна, като издадена при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

Жалбоподателят И. А. С., редовно призован, се представлява от адв. Х..

Ответникът Р. И. И., МЛ. АВТОКОНТРОЛЪОР В 02 ГРУПА, 02 СЕКТОР В ОТДЕЛ "ПП" ПРИ СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА СДВР, редовно призована, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 71- ви състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

На 16.02.22 г. на жалбоподателя е съставен АУАН № 554510/16.02.22 г., за това че на 15.02.22 г. в 23.54 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от бл. 507 към [улица], срещу [жилищен адрес] управлявал л.а. Б. 318 с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, като при извършена проверка с техническо средство Дрегер G. T. 5000 с номер ARLN-0103 и проба номер 00372, последната отчела положителен резултат на Канабис-25. На водача е издаден талон за медицинско изследване номер 107387, но жалбоподателят не дал кръвна проба. Акта е съставен по докладна записка на свидетелите за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, тъй като водачът управлявал ППС след употреба на наркотично вещество Канабис-25. АУАН е предявен и подписан от жалбоподателя. Водачът е уведомен за започване на производство по издаване на ПАМ. С оспорената заповед на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети СРМПС №[ЕИК], Контролен талон № 4829692, СРМПС №[ЕИК], както и 2 бр. регистрационни табели с номер Е 6450 ВМ. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 15.02.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспорената заповед. Същата представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Предмет на обжалване е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 442/15.02.22 г. по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Оспореният акт е издаден от Р. И. И., мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Видно от Заповед № 517з—1618/26.02.18 г. на Директор ОДМВР – С., длъжностните лица от СДВР са оправомощени да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, 4, т. 5, буква „А“ и т. 6 от ЗДвП /л. 22/. В този смисъл атакуваната заповед е издадена от компетентен орган.

Оспореният акт е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително правни и фактически основания за издаването му.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да послужат като основание за отмяна на атакувана заповед. Неоснователни са изложените от жалбоподателя доводи за наличието на процесуални нарушения при съставянето на процесните АУАН и Заповед. Мястото на извършване на нарушението е в достатъчна степен индивидуализирано с посочването на населеното място, улицата и посоката на движение и не е накърнено правото на защита на санкционираното лице.

Относно спазването на материалноправните разпоредби съдът намира следното: съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“, въз основа на която е наложена

процесната ПАМ, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

В случая процесната ПАМ е наложена за описаното в АУАН нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП- управлявал л.а. Б. 318 с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, като при извършена проверка с техническо средство Дрегер G. T. 5000 с номер ARLN-0103 и проба номер 00372, последната отчела положителен резултат на Канабис-25. На водача е издаден талон за медицинско изследване номер 107387, но същият не дал кръвна проба.

При така установеното съдът счита, че в случая са били налице предпоставките за прилагане на мярката по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, тъй като констатираното при проверката управление на л.а. Б. 318 с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, след употреба на Канабис-25 доказано по надлежния ред води до незабавно предприемане на една от мерките по чл. 171 от ЗДвП, свързани с безопасността на движението по пътищата. Горното деяние е било установено със съставения срещу жалбоподателя АУАН. Тъй като по аргумент от разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставените актове се ползват с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното, в тежест на жалбоподателя е било да обори фактическите обстоятелства по съставения АУАН. В тази връзка и след като жалбоподателят не сочи никакви доказателства, оборващи фактическите констатации в процесния АУАН по отношение на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, приложената спрямо лицето ПАМ се явява обоснована и съответна на материалния закон.

При така установените факти – управление на л.а. Б. 318 с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, след употреба на Канабис-25 доказано по надлежния ред, с оглед значимостта на засегнатите обществени отношения – безопасността на участниците в пътното движение, и цялостното поведение на лицето като водач на МПС, съдът приема, че наложената мярка е съобразена с целта на приложимия закон – осигуряване безопасността на движението по пътищата.

От материалите по делото не се установява засягане на права и законни интереси на жалбоподателя в степен, несъответстваща на необходимото, тъй като издадената заповед има срочен характер, а в самия нормативен акт по- благоприятен вариант, с прилагането на който би се постигнала целта на закона, не е предвиден. Следва да се отбележи и че срокът, за който е приложена процесната ПАМ, е в рамките на законоустановения и то минимален такъв по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, поради което е спазен и принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК.

Предвид гореизложеното настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата писмена форма, без допуснати

съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при наличието на материалноправните предпоставки за издаването ѝ, както и в съответствие с целта на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. С., с постоянен адрес: [населено място], общ. П., [улица], ЕГН-[ЕГН], срещу Заповед № 442 от 15.02.2022 г., издадена от Р. И. И., мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, упълномощен от Директора на СДВР за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП не подлежи на обжалване и протест.

Съдия :